

Bu proje AB tarafından desteklenmektedir
This project is funded by the EU

Anatolia-Europe Mythological, Historical Connection

CASTRO & ANTANDROS

Turkey and EU Civil Society Dialogue II

ANATOLIA-EUROPE MYTHOLOGICAL, HISTORICAL CONNECTION

CASTRO & ANTANDROS

Turkey & EU Civil Society Dialogue II

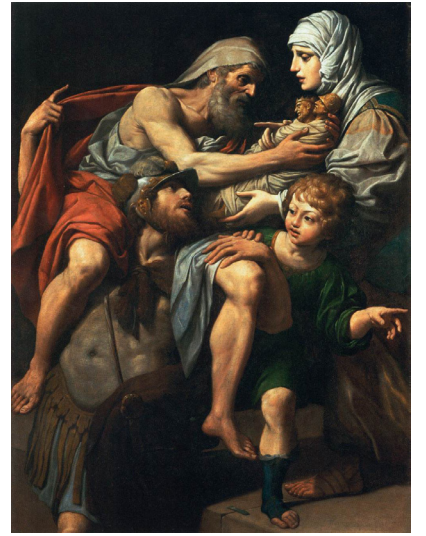

Aeneas, departing from Antandros with his father Anchises and his son Ascanius
(Medallion minted in Antandros, 3rd century AD)

Federico Barocci, *Aeneas' Flight from Troy*, Galleria Borghese, Rome (1598)

Lionello Spada, *Aeneas and Anchises*, Musée du Louvre, Paris (1615)

Bu yayın Avrupa Birliği desteğiyle hazırlanmıştır. Bu yayının içeriğinden yalnızca (Tarihi Antandros Şehrini Kurtarma, Koruma ve Yaşatma Derneği) sorumludur ve hiç bir şekilde Avrupa Birliği'nin görüşlerini yansıttığı şeklinde yorumlanamaz.

Anatolia-Europe Mythological, Historical Connection

CASTRO & ANTANDROS

The starting point of this project named “*Anatolia-Europe Mythological, Historical Connection: Castro & Antandros*”, which is implemented within the context of Turkey & European Union Civil Society Dialogue II, Culture and Art Grant Program with the leadership and support of the European Union Minister and the Chief Negotiator Mr. Egemen BAĞIŞ and the employees of this Ministry, in partnership of “Association of Saving, Protecting, and Perpetuating Altınoluk Ancient Antandros City” with “Pro Loco Castro”, is a book named “Aeneid” written by the Roman writer Publius Vergilius Maro, who lived 70-19 BC. With this book that was constituted by 12 chapters, Vergil carried the Trojan hero, Aeneas Legend to the day. Vergil tells the events encountered by Aeneas, who left the burning Troy with his father, son, and survivals of the war, until they arrived and settled at a place close to Rome.

In fact the book starts with the telling of Aeneas to the Queen Dido in Carthage, where Aeneas arrived in 7 years after departing from Troy, about what had happened. In the legend written by Vergil, events take place such as the entering of the wooden horse causing the fall of Troy, murder of Laocoon, escape of Aeneas after taking his father Anchises, his son Ascanius, and the sacred sculpture of Troy namely Palladium, and escaping to Antandros as well as events after the Iliad of Homer.

Avrupa Birliği Bakanı ve Başmüzakereci sayın Egemen BAĞIŞ ve Avrupa Birliği Bakanlığı çalışanlarının öncülüğü ve destekleri ile, Altınoluk Antandros Şehrini Kurtarma, Koruma ve Yaşatma Derneği ve Pro Loco Castro ortaklığıyla, Türkiye & Avrupa Birliği Sivil Toplum Diyaloğu II Kültür Sanat Hibe Programı kapsamında yürütülmekte olan “*Anadolu Avrupa, Mitolojik-Tarihsel Birliktelik: Castro & Antandros*” isimli bu projenin çıkış noktasını, MÖ 70 -19 yılları arasında yaşamış olan Romalı yazar Publius Vergilius Maro tarafından yazılmış olan Aeneis kitabı oluşturmaktadır. On iki bölümden oluşan bu kitabıyla Vergilius, Troialı kahraman Aeneas efsanesini günümüze taşımıştır. Vergilius, yanmakta olan Troia’dan, babası, oğlu ve savaştan sağ kurtulanlarla birlikte ayrılan Aeneas’ın, Roma yakınlarına varıp yerleştikleri zamana kadar başlarından geçen olayları anlatır.

Aslında kitap, Aeneas’ın Troia’dan yola çıkışından yedi yıl sonra vardığı Kartaca’da Kraliçe Dido’ya başlarından geçenleri anlatmasıyla başlar. Vergilius kaleme aldığı efsanede, Troia’nın düşmesini sağlayan tahta atın içeri alınması, Laokoon’un öldürülmesi, babası Ankhises, oğlu Ascanius ve Troia’nın kutsal heykeli Palladion’u alarak Antandros’a kaçması gibi, Homeros’un İlyada destanı sonrasındaki olaylara yer verir.

Il progetto “*Europa e Anatolia: un legame storico e Mitologico; Castro e Antandros*” si colloca all’interno del progetto Turchia e Unione Europea Iniziativa in Omaggio all’Arte alla Cultura e al Dialogo tra Popoli ed ha come punto di partenza l’ENEIDE, l’opera letteraria dello scrittore latino Publio Virgilio Marone (Roma 70-19 a.C.); la sua concretizzazione è stata possibile grazie al sostegno solido e lungimirante dell’Unione Europea, del Ministro per gli Affari Europei e il capo negoziatore Egemen Bağış, della Pro Loco di Castro e dell’Associazione per la Salvaguardia e la Tutela della città di Altınoluk/Antandros. Virgilio, attraverso la sua opera, suddivisa in 12 capitoli, è riuscito a trasportare la leggenda dell’eroe troiano Enea fino ai nostri giorni. Lo scrittore latino, infatti, ci racconta le peripezie affrontate da Enea, dal momento della fuga dalla città di Troia in fiamme, assieme al padre e ad altri cittadini sopravvissuti alla guerra, fino al suo arrivo in Italia nelle vicinanze di Roma, luogo in cui si stabilì definitivamente.

Virgilio comincia la sua narrazione con Enea che racconta alla Regina di Cartagine Didone, le vicissitudini affrontate nel viaggio intrapreso dopo la fuga da Troia in fiamme, fino al suo arrivo al cospetto della regina. Le vicende conclusive dell’Iliade di Omero, ovvero la caduta di Troia per mezzo dello stratagemma del cavallo di legno, l’uccisione di Laocoonte e la fuga di Enea verso Antandros con il figlioletto Ascanio ed il padre Anchise con in braccio la statua del Palladio, trovano il loro seguito nella narrazione di Virgilio.

Anchises from Troy royal family and Aeneas who is the son of goddess Aphrodite (Venus) are the greatest heroes following Hector, who is the son of King Priam of Troy during the Trojan War. Even on occasion, Aeneas gives advices to the Great Trojan hero Hector.

Aeneas is convinced to leave the burning Troy with the task given by Gods to build a new Troy. Only in this way, he would be able to maintain Trojan descents for centuries in these lands that he would newly build. The Trojan hero Aeneas escapes and survives from the Troia fire under protection of his mother in other words Aphrodite, his father Anchises on his shoulders, and holding hands of his son Ascanius. With other Trojans they come to Antandros on the foot of Mount Ida. They build ships with the trees they cut in Cybele sacred small wood lot in Antandros. Now they are ready to seek for a new land under the leadership of Aeneas. They leave Antandros coasts with 20 ships at the start of spring.

Troia kraliyet ailesinden Ankhises ile tanrıça Aphrodite'nin (Venus) oğlu olan Aeneas, Troia Savaşında Troia Kralı Priamos'un oğlu Hektor'dan sonra gelen en büyük kahramandır. Aeneas, zaman zaman büyük Troialı kahraman Hektor'a bile öğüt verir.

Aeneas, Tanrılar tarafından kendisine verilen yeni bir Troia kurma görevi ile yanmakta olan Troia'yı terk etmeye ikna edilir. Ancak bu şekilde Troia soyunu yeni kuracağı topraklarda yüzyıllar boyu devam ettirebilecektir. Troialı kahraman Aeneas annesinin yani Aphrodite'nin koruması altında, omuzlarında babası Ankhises, elinden tuttuğu oğlu Ascanius ile birlikte Troia yangınından kaçarak kurtulur. Beraberindeki Troialılar ile birlikte İda (Kaz) dağının eteklerindeki Antandros'a gelirler. Antandros'taki Kybele kutsal koruluğundan kestikleri ağaçlardan gemiler inşa ederler. Artık Aeneas'ın liderliği altında kendilerine yeni bir vatan aramaya hazırdırlar. Antandros kıyısından, 20 gemi ile bahar ayı başlarında ayrılırlar.

Gian Lorenzo Bernini, *Aeneas, Anchises and Ascanius Leaving Troy*, Galleria Borghese, Rome (1618)

Enea, figlio della dea Afrodite e di Anchise, discendente della famiglia reale troiana, è l'eroe più valoroso della battaglia di Troia, secondo solo ad Ettore, figlio di Priamo, Re di Troia.

Con il tempo, Enea, diverrà fidato consigliere di Ettore. Il compito che gli è stato affidato dagli dei, di fondare una nuova Troia, lo spinge ad abbandonare la città in fiamme, poiché solo in tale modo avrebbe potuto assicurare alla stirpe troiana di sopravvivere per altri secoli in una nuova patria. Con la benevola protezione della dea Afrodite, sua madre, Enea si salva fuggendo dall'incendio di Troia, trasportando sulle spalle l'ormai anziano padre Anchise e tenendo per mano il figlioletto Ascanio. L'eroe ed altri cittadini troiani che erano insieme a lui durante la fuga, arrivano fino ad Antandros, ai piedi del Monte Ida. In questo luogo, utilizzando il legname ottenuto dagli alberi del bosco sacro alla dea Cibele, costruiscono delle navi. Sotto la guida di Enea, sono pronti, ormai, a cominciare la loro ricerca di una nuova patria. Agli inizi della primavera, lasciano le coste di Antandros con 20 navi.

After a couple of days of travel, the group arrives at the Thrace coast. Aeneas does not know exactly where they debarked and they start building houses with a joy and happiness. They name the city as Aeneas. However, they leave this place after learning that the Thrace King changed sides and passed to the side of Achas. Then Aeneas and his companies go to the Apollo Temple in the sacred Delos Island, which was famous with its prophecies. Aeneas prays in front of the Temple and consults to the God Apollo about where they should go now. Apollo tells Aeneas that they should go the lands of his ancestors and that their children that would be born there as well as children of their children would rule the whole world.

The group then sails to Crete Island when Aeneas remembered that Teucer, who was the Ancestor of their race, was from Crete. They establish a city there under the name "Pergamon." However, the drought coming shortly after caused suspects regarding whether the city was built in a right location or not. Anchises suggests to go Delos to consult again. In the night the Phrygian household Gods appear in front of Aeneas who had formerly told about the Apollo prophet and they tell him to go to Italy and leave this coast since their ancestor Dardanus had come from this land. Aeneas and his companies take departure from Crete to go to Italy.

Claude Lorraine, *Landscape with Aeneas at Delos*, National Gallery, London (1672)

Birkaç gün süren yolculuğun ardından Thrakia sahiline varırlar. Aeneas tam olarak nerede karaya çıktıklarını bilmez ve sevinçle kendilerine evler inşa etmeye başlarlar. Şehre de Aeneas ismini verirler. Ancak Thrakia Kralının Akhalar tarafına geçtiğini öğrenmesi üzerine buradan ayrılırlar. Aeneas ve beraberindekiler kehanetleri ile ünlü Apollon Tapınağının olduğu kutsal Delos adasına varırlar. Aeneas tapınak önünde dua eder ve Tanrı Apollon'a nereye gitmeleri gerektiğini danışır. Apollon, ata topraklarına gitmeleri gerektiği ve orada doğacak çocuklarının çocukları ve onlardan doğacak çocuklarının bütün dünyaya egemen olacağını Aeneas'a bildirir.

Ankhises'in, soylarının atası olan Teukros'un Girit'ten geldiğini hatırlaması üzerine Girit'e yelken açarlar. Orada Pergama adlı bir kent kurarlar. Ancak kısa bir zaman sonra peydahlanan kuraklık, kentin doğru yere kurulup kurulmadığı konusunda şüphelere neden olur. Ankhises, Apollon'a danışmak üzere yeniden Delos'a gitmeyi önerir. Ancak gece Aeneas'ın önünde Apollon'un kehanetini söyleyen Phrygia Ocak Tanrıları belirir ve ona bu kıydan ayrılp İtalya'ya gitmeleri gerektiğini, ataları olan Dardanos'un bu topraklardan geldiğini söylerler. Aeneas ve beraberindekiler Girit'den İtalya'ya gitmek üzere yola çıkarlar.

Dopo un viaggio di alcuni giorni, arrivano sulle coste della Tracia. Anche se Enea non conosce del tutto il luogo in cui sono sbarcati, con grande entusiasmo da inizio alla costruzione del loro nuovo insediamento. La città prende il nome di Enea. Tuttavia quando scoprono che il Re della Tracia si era schierato dalla parte degli Achei, decidono di abbandonare la zona. Enea e i suoi compagni arrivano all'isola sacra di Delo, famosa per l'Oracolo del Tempio di Apollo. Enea prega davanti al tempio di Apollo e si consulta con il dio affinché gli riveli verso quale luogo si debba recare. Il dio Apollo svela ad Enea che devono dirigersi verso la terra dei suoi padri e là, la loro progenie e la progenie della loro progenie governerà il mondo.

Rammentando che il capostipite della stirpe del padre Anchise, Teucro, proveniva da Creta, decidono di dirigere le vele verso l'isola. Laggiù fondano la città di Pergamo. Non passa molto tempo, però, che l'aridità del luogo faccia nascere dei seri dubbi sulla correttezza della loro scelta. Anchise, allora, suggerisce di tornare a Delo e di consultare di nuovo l'Oracolo di Apollo. Quella stessa notte, Enea riceve un sogno rivelatore in cui i Penati gli annunciano la profezia di Apollo secondo la quale è necessario abbandonare quei lidi per dirigersi verso l'Italia; infatti la "terra dei padri" menzionata dall'Oracolo di Delo è quella di Dardano. Enea e i suoi compagni lasciano Creta e fanno rotta verso l'Italia.

After a hard voyage full of adventures from the Southern Greece, they arrive to the western part of Greece (Strophades) and then come at the Albanian coasts in the north (Buthrotium). These lands were captured by Helenos, who is the sibling of Hector from the Trojan race and married to Hector's wife Andromache. Aeneas, who was a guest of Helenos and Andromache for a while here, consulted to the Apollo Priest when the time for leaving was up. The Priest, after communicating some events that would occur during the voyage, told this important prophet: While sitting near a deserted river, when you see a huge wild boar and thirty piglets at the foot of an Oak tree, it is the place you will build your city and end your suffer. Aeneas and his companies, with this prophet in their minds, goes a long road and then wake up with the scream of hero Achates saying "Italy" at the break of the dawn. There appears a harbor swirling like an arc and the Athena Temple on the castle. In this way, they put steps in Italy for the first time at Castro. After submitting offerings to the Goddess Hear to calm down her anger, they depart from these lands, namely Castro, since they did not find these lands reliable.

Aeneas at the shores of Castro, private illustration

Yunanistan'ın güneyinden maceralarla dolu zorlu bir yolculuktan sonra Yunanistan'ın batısına (Strophades) oradan da kuzeye Arnavutluk kıyılarına (Buthrotium) varırlar. Bu toprakları Troia soyundan Hektor'un kardeşi Helenos el geçirmiş ve Hektor'un karısı Andromakhe ile evlenmiştir. Bir süre burada Helenos ve Andromakhe'nin konuğu olan Aeneas, ayrılma vakti geldiğinde Apollon rahibine danışır. Rahip, yolculuk sırasında başlarına gelecek bazı olayları aktardıktan sonra şu önemli kehaneti bildirir; İssız bir ırmağın kıyısında otururken meşeliğin dibinde, iri bir yaban domuzu ve otuz yavru görünce, kentini kurup çilelerin son bulacağı yer burasıdır. Bu kehanet ile yola çıkan Aeneas ve yandaşları uzun zaman yol aldıktan sonra, tan yeri ağarırken kahraman Akhates'in "İtalya" diye bağıışıyla uyanırlar. Karşıda yay gibi kıvrılan bir liman, kalenin üzerinde Athena Tapınağı görünür. Bu şekilde İtalya'ya ilk kez Castro'da ayak basmış olurlar. Kızgınlığını yatıştırmak üzere Tanrıça Hera'ya adaklar sunduktan sonra çok güvenilir bulmadıkları bu topraklardan, yani Castro'dan ayrılırlar.

Dopo aver lasciato le coste settentrionali della Grecia con un viaggio difficoltoso e pieno di avversità, si dirigono verso ovest (Strofadi) per poi approdare infine sulle coste settentrionali dell'Albania (Butrinto). Questa zona era passata sotto il controllo di Eleno, fratello del nobile troiano Ettore, che aveva sposato Andromaca, la vedova dell'eroe. Enea rimane a Butrinto per un certo periodo di tempo, ospite di Eleno e di Andromaca; quando decide di partire si consulta con la sacerdotessa di Apollo. La sacerdotessa, dopo avergli rivelato alcune delle difficoltà che incontrerà nel suo viaggio, gli annuncia questo ultimo importante vaticinio: "nelle prossimità di un fiume, vedrai un cinghiale bianco allattare i suoi 30 piccoli, quello è il luogo in cui avranno fine tutte le tue tribolazioni". Dopo aver appreso la profezia della sacerdotessa, Enea e i suoi compagni intraprendono un altro lungo viaggio fino a quando, all'alba di una luminosa mattina, sono svegliati dal grido dell'eroe Acate: "Italia"! Appare alla loro vista un porto che si estende su di un docile golfo e in alto sull'acropoli, il tempio di Atena. Si tratta del porto di Castro, il primo luogo in Italia in cui Enea approda. Per calmare le sue ire, fanno delle offerte alla dea Era e siccome non ritengono il luogo abbastanza sicuro, decidono di abbandonare Castro.

During the voyage with full of adventures continuing from the southern parts of Italy and Sicily, Anchises, the father of Aeneas, dies in Drepanum that they stopped off in the western Sicily. Meanwhile, the Goddess Hera, who saw that Aeneas and his companies are about to arrive at the western coasts of Italy, prepares a scam to delete Troy race. She convinces Aiolos, the God of Winds, to bring a storm. This storm throws them to Carthage. Aphrodite, who was deceived by Hera's scam, makes the Carthage Queen Dido fall in love with Aeneas. Hera, thus, tied Aeneas to Carthage in the name of non-realization of the prophet and provided him to have a happy life. However, Zeus recognizes this situation and gets very angry and then, through Hermes he reminds Aeneas his task of building a city in Italy in order to maintain Trojan race. Despite begging of Dido, Aeneas leaves Carthage. Not being able to bear with this separation, Dido suicides with Aeneas's sword. During voyage, a storm appears and it throws all ships again to Drepanum. Until their second arrival to Drepanum, seven summers had passed.

İtalya ve Sicilya'nın güneyinden devam eden maceralarla dolu yolculuk sırasında Sicilya'nın batısında uğradıkları Drepanum'da Aeneas'ın babası Anchises ölür. Aeneas ve yandaşlarının İtalya'nın batı kıyılarına ulaşmak üzere olduğunu gören Tanrıça Hera, Troia soyunu kurutmak için bir oyun hazırlar. Rüzgarların tanrısı Aiolos'u fırtına çıkarmak üzere ikna eder. Bu fırtına onları Kartaca'ya atar. Hera'nın oyununa gelen Aphrodite, Kartaca kraliçesi olan Dido'yu Aeneas'a aşık eder. Hera, kehanetin gerçekleşmemesi adına Aeneas'ı Kartaca'ya bağlamış ve mutlu bir yaşam sürmesini sağlamıştır. Ancak durumu fark eden Zeus, çok kızar ve görevlendirdiği Hermes aracılığıyla, Troia soyunu devam ettirmek için kendisine verilen İtalya'da şehir kurma görevini hatırlatır. Dido'nun yalvarmalarına karşın, Aeneas Kartaca'dan ayrılır. Bu ayrılığa dayanamayan Dido, Aeneas'ın kılıcıyla intihar eder. Yola çıktıklarında bir fırtına çıkar ve fırtına gemileri tekrar Drepanum'a atar. Drepanum'a ikinci gelişlerine kadar yedi yaz geçmiştir.

Giovanni Battista Tiepolo, *Aeneas Introducing Cupid Dressed as Ascanius to Dido*, Villa Valmarana, Vicenza (1757)

Giovanni Francesco Romanelli, *Aeneas leaving Dido*, Norton Simon Museum (1630-35)

Il viaggio continua, non privo di imprevisti e di avversità, verso l'Italia meridionale e la Sicilia; a Drepano, sulle coste occidentali della Sicilia, il padre di Enea, Anchise, muore. Proprio quando Enea e i suoi compagni stanno per raggiungere le coste occidentali dell'Italia, la dea Era, con l'intento di annientare la stirpe troiana, gioca loro un brutto scherzo e ordina al dio del vento Eolo di scatenare una tempesta. I marosi portano fuori rotta i vascelli di Enea, scagliandoli verso la lontana Cartagine. La dea Afrodite, d'accordo con la dea Era, fa sì che la regina di Cartagine, Didone, si innamori di Enea. La dea Era, il cui scopo è quello di scongiurare l'avverarsi delle profezie, lega Enea a Cartagine e gli assicura una vita lunga e felice. Tuttavia, Zeus, dopo essere venuto a conoscenza di tali avvenimenti, va su tutte le furie e incarica il dio Hermes di far tornare alla mente di Enea il compito al quale è predestinato, ovvero quello di portare avanti la nobile stirpe troiana fondando una nuova città in Italia. Noncurante delle suppliche della regina Didone, Enea lascia Cartagine. La regina, che non resiste a tale abbandono, si toglie la vita con la spada dell'eroe. Una volta in viaggio, le navi di Enea vengono sorprese da una tempesta che li porta di nuovo a Drepano. Sono passate 7 estati dal loro primo sbarco in questo porto.

House of the Sirico; *Wounded Aeneas attended by a doctor between Venus and Ascanius*, Museo archeologico nazionale di Napoli (1st cen. AD)
Photo Credit: Erich Lessing / Art Resource, N.Y.

After a long and difficult travel, Aeneas and his companies see a forest and the Tiber River that flows into the sea and then, they decide to debark. The place they arrived was Latium, whose ruler was the King Latinus. Latinus, with no son, has a daughter named Lavinia. According to the prophet told to Latinus, his daughter would marry a foreign bridegroom and would have a great fame and glory. With the arrival of Trojans, Latinus remembers this prophet and decides to marry his daughter with Aeneas. One of the aspirants of the young girl was the King Turnus. Under effects of Hera's scams, wife of Latinus goes to Turnus and provokes him to war. Lots of battles happen between Trojans and Turnus. During these battles Aeneas sees the female pig and its thirty piglets that were mentioned in the prophet and sacrifices them to the Goddess Hera. Since no result was taken from battles, Turnus and Aeneas fight a duel one-to-one and Turnus dies in this duel. Aeneas then establishes the Lavinium city. Following the death of Aeneas, Ascanius rules the Latins. Thirty years after the establishment of the Lavinium, Ascanius then establishes Alba Longa, where Aeneas sacrificed a white female pig and its thirty piglets. In some telling that are not very clear, Aeneas is shown as the founder of Rome directly whereas according to a more prevalent belief, Rome was established by Romulus who comes from Aeneas blood.

Uzun ve zorlu bir yolculuğun ardından Aeneas ve beraberindekiler, denizden bir orman ve denize dökülen Tiber nehrini görürler ve karaya çıkarlar. Vardıkları yer Latium, hükümdarı da kral Latinus'dur. Oğlu olmayan Latinus'un Lavinia adında bir kızı vardır. Latinus'a bildirilen kehanete göre kızı yabancı bir damat ile evlenecek, büyük bir üne sahip olacaktır. Troialılar'ın gelişi ile Latinus kehaneti hatırlar ve Aeneas ile kızını evlendirmeye karar verir. Genç kızın taliplerinden biri de kral Turnus'dur. Hera'nın çevirdiği oyunlar üzerine Latinus'un karısı, Turnus'un yanına gider ve onu savaşa kıskırtır. Troialılarla Turnus arasında pek çok çatışma olur. Bu çatışmalar sırasında Aeneas kehanette bahsedilen dişi domuz ve otuz yavrusunu görür ve onları Tanrıça Hera'ya kurban eder. Çatışmalardan bir sonuç alınmayınca Turnus ve Aeneas teke tek düello yaparlar ve bu düelloda Turnus ölür. Aeneas Lavinium kentini kurar. Aeneas'ın ölümü ardından Ascanius Latinler üzerinde hüküm sürer. Lavinium'un kuruluşundan otuz yıl sonra Ascanius, Aeneas'ın beyaz bir dişi domuz ve otuz yavrusunu kurban ettiği yerde Alba Longa'yı kurar. Çok açık olmayan bazı anlatımlarda Aeneas doğrudan doğruya Roma'nın kurucusu olarak gösterilirken, daha yaygın bir inanışa göre Roma, Aeneas soyundan gelen Romulus tarafından kurulmuştur.

Dopo aver ripreso il mare ed aver viaggiato per lungo tempo, Enea e i suoi compagni scorgono dal mare un bosco e la foce del fiume Tevere; decidono così di sbarcare. Il luogo in cui sono arrivati è il Lazio, governato dal re Latino. Il re ha solo una figlia femmina, Lavinia. Al re Latino era stata fatta una profezia secondo la quale avrebbe dato in sposa sua figlia ad uno straniero e ciò avrebbe accresciuto il suo onore. All'arrivo dei troiani, il re rammenta la predizione e decide di dare sua figlia in sposa ad Enea. Ciò nonostante, a causa degli intrighi della dea Era, la moglie del re Latino, si reca dal re Turno, uno dei pretendenti della giovane principessa e lo esorta a combattere con Enea. Tra i Troiani e Turno scoppia un vero e proprio conflitto. Durante le ostilità, Enea trova il cinghiale con i 30 cuccioli di cui parlava la profezia e li offre in sacrificio alla dea Era. Poiché il conflitto non arriva ad una conclusione, Enea decide di sfidare Turno a duello e lo uccide. Enea fonda la città di Lavinio. Alla morte di Enea, gli succede al potere il figlio Ascanio. Dopo 30 anni dalla fondazione della città di Lavinio, Ascanio fonda la città di Alba Longa nel luogo in cui il padre aveva sacrificato il cinghiale bianco con i 30 cuccioli. Secondo alcuni racconti non molto chiari Enea viene considerato direttamente come il fondatore di Roma e secondo una credenza popolare molto diffusa, Romolo discende dalla stirpe di Enea.

Conference and exhibition with the title Anatolia-Europe, Mythological-Historical Connection: Castro & Antandros held in Altinoluk, Turkey (2011, October)

This telling of Vergil and the boast of the Roman Emperor Augustus by specifying that he is from Aeneas blood both constitute a significant indicator of the very old history of Anatolia-Europe relationship and association. Our project emphasizes interpenetration of Anatolia-Europe relationship through the identity of Aeneas, which is known and studied as a lesson within curriculum in several European countries while paying attention to mythological and historical togetherness. Moreover, it makes a contribution to the introduction of Mountain Ida that hosts many mythoi known by everybody and named as “Mount with a thousand fount” in antique sources, regional cultural values, and Edremit Gulf. In accordance with this purposes, the group invited from Italy including Castro Mayor Prof. Dr. Luigi Carrozzo and Castro Excavation Chairman Prof. Dr. Francesco D’Andria was taken to İda Mountain and Antandros while cultural values were introduced. In order to introduce project to a wider public audience, photography exhibitions whose topics were historical and natural beauties of Antandros and Castro, were organized in Altinoluk, Ege University, and Castro and besides, conferences and panes were held in Altinoluk, Ege University, Castro, and Catania. In these panels and conferences, the importance of Anatolia-Europe togetherness and the necessity of the use of mythoi and Antandros and Castro antique cities in regional presentation were emphasized.

Hem Vergilius’un bu anlatımı, hem de Roma İmparatoru Avgustus’un Aeneas soyundan geldiğini belirterek övünmesi, Anadolu-Avrupa ilişkilerinin ve birlikteliğinin ne kadar eskiye gittiğinin önemli bir göstergesini oluşturmaktadır. Projemiz, birçok Avrupa ülkesinde eğitim müftedatı içerisinde okutulan ve bilinen Aeneas kimliği üzerinden, Avrupa-Anadolu ilişkisinin içiçe geçmişliğinin vurgusunu yapmak, mitolojik ve tarihsel birlikteliğe dikkat çekmektir. Ayrıca, herkes tarafından bilinen mitoslara ev sahipliği yapmış ve antik kaynaklarda “Bin Pınarlı” olarak isimlendirilen İda Dağı’nın, bölge kültürel değerlerinin ve Edremit Körfezinin tanıtımına katkı sağlamaktır. Bu amaçlar doğrultusunda İtalya’dan davet edilen aralarında Castro Belediye Başkanı Prof.Dr. Luigi Carrozzo ve Castro Kazı Başkanı Prof.Dr. Francesco D’Andria’nın da yer aldığı heyete, İda Dağı ve Antandros’un da bulunduğu kültürel değerler gezdirilmiştir. Projenin daha geniş halk kitlelerine tanıtılması amacıyla Altinoluk, Ege Üniversitesi ve Castro’da, Antandros ve Castro’nun tarihsel ve doğal güzelliklerini konu alan fotoğraf sergileri açılmış, Altinoluk, Ege Üniversitesi, Castro ve Catania’da konferans ve paneller düzenlenmiştir. Bu panel ve konferanslarda, Avrupa-Anadolu birlikteliğinin önemi, bölgesel tanıtımda Antandros ve Castro antik kentlerinin ve mitosların kullanılması gerektiği vurgulanmıştır.

Il racconto di Virgilio con il suo specifico intento di esaltare l’Imperatore Augusto dimostrandone la diretta discendenza dall’eroe Enea, è la dimostrazione di quanto siano antichi e lontani nel tempo i legami che uniscono l’Europa e l’Anatolia. Lo scopo del progetto è quello di richiamare l’attenzione sulla figura di Enea e su fatti storici e mitologici che già sono studiati e conosciuti anche in molti altri Paesi europei. Inoltre, il Monte Ida, che è stato la dimora delle leggende mitologiche più celebri, era considerato dalle fonti antiche come la montagna dalle “mille sorgenti” e contribuisce tutt’oggi alla promozione del Golfo di Edremit e dei valori culturali locali. Proprio a tale scopo è stata invitata una delegazione italiana, al cui interno erano presenti il Sindaco di Castro, il Prof. Luigi Carrozzo e il Direttore degli scavi di Castro, il Prof. Francesco D’Andria, ai quali sono state fatte visitare tutte le ricchezze custodite dal Monte Ida e dagli scavi di Antandros. Inoltre, con l’intento di promuovere le bellezze storiche e naturali di Antandros ed di Castro verso un pubblico sempre più vasto, sono state organizzate delle mostre fotografiche ad Altinoluk, all’Università dell’Egeo di Izmir e a Castro; sempre all’Università dell’Egeo, ad Altinoluk a Castro e a Catania, sono in programma anche convegni e conferenze. Lo scopo di queste iniziative e della promozione locale delle antiche città di Castro e Antandros e della loro ricchezza mitologica, è valorizzare come si deve l’importanza dell’unità tra Europa e Anatolia.

Ancient Greek warship Kybele, 360 Degree Research Group.

Another objective of the project is to turn relationships and infrastructure established through this project into a bigger project as a prolongation of this one. This targeted bigger project is to enable Aeneas, the legendary founder of Rome, to arrive at Rome again with the antique ships that would be built in Antandros with timbers of Mount Ida.

We acknowledge and sincerely thank for the important support and contributions of primarily the Minister of the EU Ministry, Mr. Egemen Bagis and all officials of the EU ministry in implementation and realization of this project as well as to Pro Loco Castro, Altinoluk Municipality, Castro Municipality, Ege University, and Salento University for their harmonious works and contributions.

Projenin bir diğ er hedefini de, proje aracılı ğ ıyla kurulan iliş kiler ve alt yapının, projenin devamı niteliğ inde, daha büyük bir projeye dönüş türülmesi oluş turmaktadır. Hedeflenen bu proje, İ da Dağ ı'ndan elde edilen kerestelerden Antandros'ta inşa edilecek antik gemilerle, Roma'nın efsanevi kurucusu Aeneas'ı yeniden Roma'ya çıkar maktır.

Projenin oluş turulması ve hayata geçirilmesinde önemli katkı ve desteklerini gördüğ ümüz, baş ta Avrupa Birliğ i Bakanı Sayın Egemen Bağ ıř olmak üzere, tüm Avrupa Birliğ i Bakanlığ ı görevlilerine, uyumlu çalış maları ve katkıları nedeniyle de Pro Loco Castro, Altinoluk Belediyesi, Castro Belediyesi, Ege Üniversitesi ve Salento Üniversitesi'ne çok teş ekkür ederiz.

Oltre a ciò un ulteriore obiettivo è quello di sfruttare i legami e il supporto ottenuti con questo progetto, per passare alla realizzazione di un piano ancora più ambizioso: utilizzare il legname del Monte Ida per costruire delle navi con le quali ripercorrere il viaggio di Enea verso Roma così da riportare nella Capitale il suo leggendario fondatore.

Per il significativo sostegno che hanno dimostrato nella realizzazione del progetto, dobbiamo innanzitutto ringraziare l'Unione Europea, il Ministro per gli Affari Europei Egemen Bagis e tutti i suoi colleghi del Ministero; inoltre, ringraziamo anche la Pro Loco di Castro, il Comune di Altinoluk, il Comune di Castro, l'Università dell'Egeo di Izmir e l'Università del Salento per il loro contributo costante e collaborativo.

ANTANDROS

Antandros is an important city of the ancient Troad region, situated in the province of Balıkesir, on the 2nd km of the Altınoluk - Edremit highway, on the north of the Edremit gulf. It is located on the southern slope of Mount Ida, on the summit and western slope of the Kaletasi Hill which comes right down to the sea and has control over the road connecting Mysia and Aiolis to Troad.

Although ancient sources give different information on the establishment of the city, they all agree that Antandros was famous for its dockyards. From Virgilius' Aeneas (III:6) it is understood that the fame of the city's dockyards and its harbours exporting the timber acquired from Mount Ida goes back to the Trojan War. The dockyards and the timber of Antandros gain importance especially during the Peloponnesian War, which took place in the last quarter of the 5th century BC mostly in the Aegean Sea. The fleets that lost their ships came to Antandros to have new ones made and as a result Antandros constantly changed possession during this period. While sometimes it was an ally of Athens, at other times it came under the control of the Persians, who ruled all of Anatolia. Strabo (XIII 1.51)

Kaletası Hill where Antandros Ancient City resides.

Antandros, Balıkesir ili sınırları içerisinde, Altınoluk-Edremit karayolunun 2. kilometresinde, Edremit körfezinin kuzeyinde yer alan önemli bir Troas kentidir. İda(Kaz Dağı) Dağının güney eteklerinde, Mysia ve Aiolis'i Troas'a bağlayan yolu kontrol eder konumda, denize dik olarak uzanan Kaletası tepesinin zirve ve batı yamaçlarına konumlanmıştır.

Antandros kentinin kuruluşu hakkında antik kaynaklardan çok farklı bilgiler edinilmesine karşın, bütün antik kaynaklar Antandros' un ünlü tersanelere sahip olduğu konusunda hemfikirlerdir. Hatta Virgilius, Aeneas (III.6) adlı eserinden şehrin, İda Dağı'ndan elde edilen kerestelerin ihraç edildiği limanları ile tersanelerinin ününün, Troia Savaşına kadar geriye gittiği anlaşılır. Antandros tersanelerinin ve kerestelerinin önemi, özellikle MÖ 5. yüzyılın son üçlüğünde büyük bölümü Ege Denizinde gerçekleşen Peloponnesos Savaşlarında ön plana çıkmıştır.. Gemilerini kaybeden donanmalar yeni gemi yaptırmak için Antandros'a gelmiş, bu nedenle Antandros bu dönemde sürekli el değiştirmiştir. Bazen Atina yanlısı iken, bazen de tüm Anadolu'yu elinde bulunduran Perslerin egemenliğine geçmiştir. Strabon (XIII.I.51), Antandros'da kerestelerin ihraç edildiği Aspaneus adlı bir limanın bulunduğu bahseder ve ona

Antandros è un' importante città nella regione della Troade, situata nella provincia di Balıkesir, al secondo Km della strada provinciale tra Altınoluk ed Edremit, nella zona nord del golfo di Edremit. È situata sul versante meridionale del Monte Ida, sulla sommità del fianco ovest della collina Kaletasi e si estende fino al mare da dove domina la strada che porta dalla Misya e l'Aiolis verso la Troade.

Nonostante le fonti antiche riferiscano informazioni divergenti sulla precisa posizione della città, tutte concordano sul fatto che Antandros sia stato un centro molto famoso per i suoi cantieri navali. Dall'Eneide di Virgilio (III:6), si capisce che la fama dei cantieri navali della città e dei suoi porti che spediscono il legname ottenuto dal Monte Ida, risale alla guerra di Troia. I cantieri navali e il legname cominciano ad acquistare una particolare importanza durante la guerra del Peloponneso, che ebbe luogo principalmente nel Mar Egeo, nell'ultimo trimestre del 5° secolo a.C. Le flotte che perdevano le loro navi arrivavano ad Antandros per commissionarne di nuove e il risultato di questo era il passaggio continuo di Antandros nelle mani di sempre nuovi conquistatori. Se per un periodo di tempo fu alleata di Atene, in seguito Antandros venne assoggettata dai Persiani che presero il controllo di tutta l'Anatolia. Strabone

Peter Paul Rubens, *Judgment of Paris*, National Gallery, London (1632-35)

mentions a harbour in Antandros, called Aspaneus, from where timber was exported. According to the geographer, this harbour was situated on the plain between Antandros and Astyra (Güre), 7 km east of Antandros.

“Inside is Antandros, above which lies a mountain called *Alexandreia*, where the *Judgment of Paris* is said to have taken place.” With these words (XIII.I.51), the ancient writer Strabo shows that Antandros hosted the first beauty contest of the world, which at the same time, is one of the most important myths of Mount Ida.

Systematic excavations in Antandros began in 2001 based on the information gained from the site survey carried out in 2000. Three main sectors have been excavated continuously since 2001: Terrace House, necropolis, and settlement area.

göre bu liman, Antandros ile yaklaşık 7 km. doğusunda bulunan Astyra (Güre) yerleşmesi arasındaki düzlükte yer almaktadır.

Antik yazarlardan Strabon (XIII.I.51), “İç kısımda Antandros bulunur, bunun da yukarısında Paris’in hakemlik ettiği söylenen *Alexandreia* dağı vardır.” bilgisini bize aktararak, Antandros’un İda Dağının en önemli mitoslarından birisi olan dünyanın ilk güzellik yarışmasına ev sahipliği yaptığını ortaya koyar.

Antandros’ta sistemli kazı çalışmaları 2000 yılında gerçekleştirilen yüzey araştırması sonucunda ele edilen veriler ışığında 2001 yılında başlamıştır. 2001 yılından beri aralıksız sürdürülen Antandros kazı çalışmalarında üç ana sektörde çalışılmaktadır.

(XIII 1.51) accenna ad un porto di Antandros, chiamato Aspaneus, dal quale avveniva l’esportazione del legname. Secondo il geografo, questo porto era situato nella pianura tra Antandros e Astyra (Güre), al 7° km ad est di Antandros.

“Nell’interno si trova Antandros, oltre il quale si estende una montagna chiamata *Alexandreia*, dove si dice Paride abbia fatto la sua scelta”. Con queste parole (XIII.I.51) l’antico scrittore Strabone ci dimostra che Antandros ospitò il primo concorso di bellezza del mondo ed uno dei più importanti miti del Monte Ida.

Nel 2001 cominciano ad Antandros i lavori per degli scavi sistematici sulla base delle informazioni ottenute dallo studio della superficie del sito nel 2000. Dal 2001 si continua a scavare in maniera continuativa su tre diversi settori: la Villa Terrazzata, la Necropoli e l’area dell’insediamento abitativo.

TERRACE HOUSE

The first excavation area is a Roman villa called the 'Terrace House'. Fourteen rooms of this residence, built in the 4th century AD have been discovered so far. Six of these rooms open up to a 32.90 m long portico. The latrina (toilet) and the bath of the house are among the places which have been discovered. Two of the six adjacent rooms mentioned above and the portico of the villa, positioned on terraces due to the slope of the hill, have well-preserved mosaic floors. The walls of one of these rooms are decorated with frescoes consisting of single-figured panels between stylized columns. The floor of another room is decorated with opus sectile and its walls are also covered with marble panels.

On the east end of the portico there is a latrina which is 1.20 m high and 0.80 m wide. It is placed on the main sewer system, and was designed to be used by at least two people at the same time. The fact that the sewer-canal is quite large, gives us a clue that the sewage-system was not constructed for just one residence, but for a wealthy neighbourhood that existed here.

Triclinium (Guest Room)

Portico

YAMAÇ EV

İlk çalışma alanını Yamaç Ev olarak isimlendirilen Roma Dönemi villası oluşturmaktadır. MS 4. yüzyılda yapıldığı anlaşılan bu konutun, bugüne kadar yapılan kazı çalışmalarında 14 mekanı ortaya çıkarılmıştır. Bu mekanlardan en görkemli olan altısı, 32.90 m. uzunluğundaki portikoya açılmaktadır. Bunun yanı sıra, eve ait latrina (tuvalet) ve hamam da ortaya çıkarılan mekanlar arasında yer almaktadır. Yamaçtaki eğimden dolayı teraslar üzerine oturtulan villanın yan yana sıralanmış altı odasından ikisi ve portikosu oldukça iyi korunmuş mozaik döşemeye sahip iken, bir odasının tabanının opus sectile (mermer kaplama) döşemeyle, duvarlarının da mermer kaplamalarla süslendiği anlaşılmıştır. Mozaik tabana sahip odalardan birisinin duvarları, stilize sütunlar arasına yerleştirilen tek figürlü panellerden oluşan duvar resimleri ile dekore edilmiştir.

Portikonun doğu sonunda latrina bulunmaktadır. 1.20 m. yükseklikte yaklaşık 0.80 m. genişlikteki ana kanalizasyon sistemi üzerine oturtulmuş olan latrina, en az iki kişinin aynı anda ihtiyacını karşılayabileceği şekilde tasarlanmıştır. Latrinanın üzerine oturduğu kanalizasyon hattının oldukça büyük olması, kanalizasyon sisteminin yalnızca bu konut için yapılmadığı, bu alanda zenginler mahallesinin bulunduğu yolunda önemli bir ipucunu oluşturmaktadır.

LA VILLA TERRAZZATA

La prima area di scavo è costituita da una villa Romana chiamata "La Casa Terrazzata". Finora sono state scoperte quattordici stanze di questa residenza, che è stata costruita nel 4° secolo d.C. Sei di queste si affacciano su di un portico lungo 32,90 m. La latrina e il bagno della casa fanno parte degli spazi rinvenuti della casa. Due delle sei stanze sopra citate e il portico della villa, posizionato sulle terrazze a causa della pendenza della collina, presentano una pavimentazione decorata con mosaici molto ben conservati. Le pareti di una delle stanze sono decorate con affreschi che rappresentano singole immagini racchiuse tra colonne stilizzate. Il pavimento di un'altra stanza è decorato ad opus sectiles (tarsia marmorea) e le sue pareti sono rivestite con pannelli di marmo.

Nella parte finale del portico, sul lato est, si trova la latrina, che è delle dimensioni di 1,20 m per 0,80m. È collocata sopra la cloaca principale ed era stata progettata per essere usata contemporaneamente da un massimo di due persone. Il fatto che il sistema fognario sia così esteso, ci fa intuire che questo non fosse destinato ad una sola casa ma bensì parte di un sistema fognario più articolato condiviso con altri vicini.

Panther mosaic from portico

The passage to the lower terrace is provided by semi-circular steps at the end of the portico. On the east of the open-air courtyard with soil floor, one finds the bath of the house and the places associated with it.

The excavations show that this villa was built in the early 4th century AD and that it was used until the 6th - 7th centuries AD with some modifications. The doors which were totally shut down by building walls instead and the new rooms acquired by building flimsy walls show that the welfare of this residence dwindled in its last days and this big residence was dwelled by more than one family at the same time. The lack of in-situ findings from inside the rooms and the fact that some

Portico

Bir alt terasa geçişi, portikonun sonuna yerleştirilen yarım daire formundaki basamaklar sağlar. Tabanı toprak zeminden oluşan açık avlunun doğusunda evin hamam ve hamam ile ilişkili mekanlarıyla karşılaşmaktadır.

Yapılan çalışmalar, bu villanın MS erken 4. yüzyılda yapıldığını, MS 6-7. yüzyıla kadar bazı tadilatlarla birlikte kullanıldığını ortaya koymaktadır. Örülerek kapatılan kapılar ve derme çatma duvarlarla elde edilen yeni mekanlar, konutun son dönemlerinde refah düzeyinin düşmesiyle birlikte, bu büyük konutu birkaç ailenin birlikte kullandığını ortaya koymaktadır. Mekanlar içerisinde in-situ buluntunun ele geçmemesi, hatta bazı mermer levhaların ve opus sectile döşemelerin yerinden sökülerek götürülmüş olması, şehrin ani bir sonlanma ile değil, olasılıkla Arap Akınlarından dolayı yavaş bir terk edilmiş sahne olduğunu düşündürmektedir.

Dei gradini dalla forma semicircolare, situati alla fine del portico, permettono l'accesso alla terrazza inferiore. Le terme e i locali collegati ad esse si trovano nella parte del cortile all'aperto, che era pavimentato con terra battuta.

Dagli scavi emerge che la villa venne costruita all'inizio del 4° secolo d.C e che venne usata fino al 6°-7° secolo d.C con alcune modifiche. Le porte murate e le camere in più ricavate con la costruzione di pareti poco solide, ci fanno capire che il benessere degli abitanti della villa andò via via diminuendo nel tempo e che, prima di essere abbandonata del tutto, era abitata da più famiglie contemporaneamente. La mancanza di ritrovamenti in situ all'interno dei locali della villa e la sottrazione di diversi pannelli in marmo e di pavimenti decorati ad opus sectile, ci fanno presumere che la città non sia stata abbandonata in modo improvviso, ma lentamente, man mano che le invasioni arabe prendevano il sopravvento.

Antandros Necropolis

marble panels and opus sectile floors have been taken away show that the city was not abandoned suddenly, but slowly as a result of the Arabian invasions.

NECROPOLIS

The necropolis is 300 m west of the Kaletasi Hill which is considered to be the centre of the settlement. It is located on the 40- 50 m-wide and slightly sloped area between the sea and the hill parallel to it. The west side of the 200 m-long necropolis has been unfortunately destroyed due to the modern residences built in this area. The eastern boundary of the necropolis is thought to be determined by the Karakazan River, which flows between the necropolis and the settlement.

The excavations carried out in the necropolis show that the area has been densely and continuously used as a cemetery between the early 7th and the 1st centuries

NEKROPOLİS

Yerleşimin merkezini oluşturduğu düşünülen Kaletası tepesinin yaklaşık 300 m batısındaki nekropol alanı, deniz ile denize paralel tepe arasındaki yaklaşık 40-50 m genişliğindeki hafif eğimli araziye konumlanmıştır. 200 m boyunca devam eden nekropolün batı bölümü, ne yazık ki bu alana inşa edilen yazlık site tarafından tahrip edilmiştir. Nekropol alanının doğu sınırını ise, yerleşim ile nekropol arasında akmakta olan Karakazan deresinin oluşturduğu düşünülmektedir.

Nekropolde yürütülmekte olan kazı çalışmaları, aynı alanın MÖ erken 7. yüzyıldan MÖ 1. yüzyıla kadar kesintisiz olarak, yoğun bir şekilde nekropol olarak kullanıldığını ortaya koymaktadır. Nekropolün ilk kullanım evresi olan MÖ 7. yüzyıla ait yoğun gömüler ele geçmektedir. Bu gömülerin büyük bölümünü, pithos (büyük küp) veya pithoid amphora içerisine yerleştirilen bebek ve çocuk gömüleri oluştururken, yetişkin bireylerin yakılarak gömüldüğü görülmektedir.

Çocuk gömülerinin hemen hepsinde ele geçen aşık kemikleri, çocukların oyun araçları ile birlikte gömüldüğünü ortaya koyar. MÖ 6. yüzyıl ikinci yarısından itibaren lahit gömülere rastlanır. MÖ 5.

NECROPOLI

La necropoli è a 300 m ad ovest della collina Kaletasi, che è considerata il centro dell'insediamento. È posizionata in un'area di 40-50 m, leggermente inclinata tra il mare e la collina parallela ad essa. La necropoli è lunga quasi 200 m ma la sua parte ovest è stata sfortunatamente distrutta a causa di nuovi fabbricati che vi sono stati costruiti sopra. Si pensa che il confine orientale della necropoli fosse delimitato dal fiume Karakazan che scorre tra la necropoli e l'insediamento urbano.

Quasi in tutte le sepolture infantili sono stati ritrovati degli astragali; ciò dimostra che i bambini venivano sepolti con i loro giocattoli. Dalla seconda metà del 6° secolo a.C., per le sepolture si cominciò ad usare i sarcofagi. Nel 5° secolo a.C., con l'aumento dell'impiego dei sarcofagi in pietra per le tumulazioni, si nota una graduale diminuzione dell'usanza della cremazione. Nei sarcofagi di pietra, in contrasto con gli esempi in terracotta, i doni funebri venivano collocati all'interno del sarcofago stesso. Nel 5° secolo i doni sono messi in diverse parti del sarcofago, mentre nel 4° secolo si diffonde la tradizione di sistemarli solo ai piedi del defunto. Solo con il periodo Ellenistico si assisterà ad un aumento della pratica della cremazione.

BC. The necropolis began to be used in the 7th century BC. These burials are mainly infants placed in pithoi or pithoid amphorae, while adults burials, which are always cremations, are less.

Knucklebones have been found nearly in all of the infant burials which show that infants were buried with their toys. From the second half of the 6th century BC onwards, sarcophagi start to be used for burials. With the increase of the number of stone sarcophagi in the 5th century, the usage of cremation burials decrease. In the stone sarcophagi, in contrast to the terracotta examples, the burial gifts were placed into the sarcophagi. In the 5th century, the gifts are put in different parts of the sarcophagus, while in the 4th century leaving them on the foot-tip of the dead becomes a tradition. A huge increase in cremation is seen in the Hellenistic period.

SETTLEMENT AREAS

South of İzmir - Çanakkale Highway

It lies on the plain west of the Kaletasi Hill, on the north and on the south of Çanakkale highway. Work has shown that architectural ruins begin 20 cm below the ground level.

Some findings from Antandros Necropolis

Byzantine cemetery

yüzyıl ile birlikte taş lahitlerin sayısında bir artış, buna bağlı olarak kremasyon(yakarak gömme) gömülerde azalma görülür. Lahit gömülerde pişmiş toprak lahitlerin aksine gömü hediyeleri lahit içine bırakılmaktadır. MÖ 5. yüzyılda hediyeler lahdin farklı yerlerine bırakılırken, MÖ 4. yüzyıla doğru hediyelerin ayak ucuna bırakılması bir geleneğe dönüşür. Helenistik Dönem ile birlikte kremasyon gömülerde büyük bir artış görülür.

YERLEŞİM ALANI

Yolaltı

Kaletası tepesinin hemen batısındaki düzlükte, Çanakkale yolunun kuzeyi ve güneyinde yer almaktadır. Bu alandaki çalışmalarda, mimari kalıntıların toprak yüzeyinin yaklaşık 20 cm. altından başladığı anlaşılmıştır.

L'INSEDIAMENTO URBANO

La zona a sud della strada tra İzmir e Çanakkale

Si trova nella pianura est della collina Kaletasi, a nord e a sud della strada per Çanakkale. I lavori di scavo hanno dimostrato che è possibile trovare resti di strutture architettoniche già a 20 cm sotto il livello del suolo.

Il primo strato culturale appartiene al periodo Bizantino ed è stato gran parte distrutto dalle moderne attività agricole. Nonostante ciò, proprio al confine sud che si congiunge con la strada, sono stati ritrovati i resti di 3 camere ed un cimitero risalenti al periodo Bizantino.

La concentrazione di numerose sepolture in un'area così ristretta ci fa pensare che quelle camere siano ciò che resta di locali annessi ad

The first cultural layer belongs to the Byzantine period and has been mostly destroyed by modern agricultural activities. Especially in the trench on the south of the highway, three rooms dated to the same period and a Byzantine cemetery were discovered.

Intensive burial in this narrow area makes us consider the possibility that these rooms were the annexes of a church or chapel. It was not possible to further down the excavations on the south of the highway due to the sea level being too close.

North of İzmir - Çanakkale Highway

The first layer of the trench on the north of the Canakkale-Izmir highway is a settlement dating to the late Roman period. In this layer, structures dating the Roman period were reused after modifications and additions. On the streets of this layer, terracotta canals belonging to the water system have also been found.

Immediately below this layer, which has been destroyed by agricultural activities, walls dating to the Hellenistic period have been found. Although there are artifacts and various materials, no architectural remains dating to the 4th and 5th centuries have been found. A layer dating to the 6th century BC, gives strong indications

North of İzmir-Çanakkale Highway trenches

İlk kültür tabakasını, büyük bölümü tarla sürümü sırasında tahrip olmuş Bizans dönemi tabakası oluşturmaktadır. Özellikle Çanakkale yolunun güneyindeki açmada, bu döneme ait üç mekan ve bunun hemen doğusunda yoğun bir Bizans mezarlığı ortaya çıkarılmıştır. Dar alandaki bu yoğun gömü, ele geçen bu mekanların bir kilise ya da şapele ait müstemilat olabileceğini akla getirmiştir. Yolun güneyinde deniz seviyesinin çok yakın olması nedeniyle derinleşilmemiştir.

Yolüstü

Çanakkale-İzmir karayolunun kuzeyindeki kazı çalışmalarında ilk tabakayı Geç Roma yerleşmesi oluşturmaktadır. Genellikle Roma yapılarının tadilat geçirerek ve eklentiler yapılarak kullanıldığı bu kültür tabakasına ait yollarda, su sistemine ait pişmiştoprak borular da gün ışığına çıkarılmıştır. Tarla sürümü nedeniyle büyük oranda tahrip olmuş bu tabakanın altından Hellenistik döneme ait duvarlar ele geçmiştir. Malzeme ele geçmesine karşın bu alandaki çalışmalarda MÖ 4 ve 5. yüzyıllara ait mimariye rastlanmamıştır. Ancak MÖ 6. yüzyıl ilk yarısına ait güçlü bir yangın tabakası, Kimmerlerin Antandros'dan sürülmesine yol açan savaşın izleri olduğu düşüncesini akla getirmiştir. Aynı alanda MÖ geç 8. yüzyıla kadar geriye giden mimari yapılanmanın varlığı da tespit edilmiştir.

una cappella o ad una chiesa. La stretta vicinanza al livello del mare non ha permesso, purtroppo, di continuare l'opera di scavo a sud della strada provinciale.

L'area a nord della strada provinciale İzmir-Canakkale

Il primo strato che si trova sul confine nord della strada provinciale tra İzmir e Canakkale appartiene al periodo tardo Romano. Le strutture architettoniche di questo strato sono originarie del periodo Romano, ma le modifiche e le aggiunte che vi sono state apportate ci fanno capire che vennero riutilizzate anche nel tardo periodo. Inoltre sono stati ritrovati anche i resti di tubi di terracotta riconducibili ad un fitto sistema idrico.

Immediatamente sotto questo livello, che è andato distrutto a causa delle attività agricole, sono stati ritrovati i resti di mura di difesa databili intorno al periodo Ellenistico. Non sono stati ritrovati resti architettonici risalenti al 4° - 5° secolo ma solo artefatti e oggetti di vari materiali. Lo strato risalente al 6° secolo a.C ci fornisce valide prove per credere che in quel periodo si sia verificato un grande incendio. Le tracce rinvenute in questo livello potrebbero farci supporre che l'incendio stesso sia il segno lasciato dalla guerra che determinò l'esilio dei Cimмери da Antandros.

that a large fire occurred there at that date. This layer brings to mind the possibility that the fire itself might be the trace of the war which resulted with the Cimmericians being exiled from Antandros. In the same area, the existence of architectural structures dating back to the late 8th century has been confirmed.

In addition, traces of the fortified garrison built in the late 5th century BC, which is mentioned in the ancient sources, have been found on the summit of the Kaletasi Hill, but excavations in this area have not yet begun. The 2.5 m wide city walls have been preserved to a height of 1.30 m.

CITY WALL

Another study field is constituted by a city wall structure that is considered to belong to BC 4th century. The city wall, whose parts with approximately 20 meters of length were exposed by excavation studies so far, is located at the western foots of Kaletası hill. Through the very front of city wall structure, it is understood from the sand and pebble layer exposed on the external surface of city wall that the creek, which is currently named as Karakazan Creek, was flowing through this channel in antique periods as well. The city wall, whose parts until the edge of Karakazan Creek were exposed,

Antandros City Wall

Ayrıca henüz kazısı yapılmamakla birlikte Kaletası tepesinin zirve bölümünde, MÖ 5. yüzyıl sonlarında inşa edildiği antik kaynaklardan bilinen tahkimli garnizona ilişkin 2.5 m. kalınlığında sur duvarının 1.30 m. yüksekliğe kadar korunmuş olduğu tespit edilmiştir.

SUR

Diğer bir çalışma alanını MÖ 4. yüzyıla ait olduğu anlaşılan sur yapısı oluşturmaktadır. Bugüne kadar yapılan kazı çalışmalarıyla yaklaşık 20 metre uzunluğundaki bölümü açığa çıkarılan sur, Kaletası tepesinin batı eteğinde yer almaktadır. Sur yapısının hemen önünden, bugün Karakazan deresi olarak isimlendirilen derenin antik dönemde de bu yataktan aktığı, surun dış yüzünde açığa çıkarılan kum ve çakıl tabakasından anlaşılır. Karakazan deresi kenarına kadar olan bölümü açığa çıkarılan surun, dere kenarında güneye

Inoltre, sulla sommità della collina Kaletasi, sono state ritrovati i resti di alcune guarnigioni fortificate risalenti al tardo 5° secolo a.C.; gli scavi in questa zona, però, non sono ancora cominciati. Le mura della città, spesse 2.5 m si sono preservate fino ad un'altezza di 1.30m.

LE MURA

Nel terzo settore di scavo, risalente al 4° secolo a.C, si trovano i resti delle mura della città. Gli scavi realizzati fino ad ora ne hanno riportato alla luce un settore di circa 20 m, che si protrae fino ai piedi del versante ovest della collina Keletasi. Lo strato di sedimenti e di sabbia presenti davanti alle mura, ci fa capire che il torrente oggi chiamato Karakaza che scorre tutt'ora in prossimità delle mura, vi scorreva anche in passato. Nella porzione di mura che confina con il

Antandros City Wall

seems to turn south in creek edge and makes a tower in this area with approximately 7.50 meters of width. City walls with 3.26 meters of thickness are constituted by rectangular blocks, whose outer surfaces had bossage, and some six rows were protected in an overlapping way onto each other. In some sections, the inner cushion of the city wall, which was strengthened by big block rocks, are constituted by rubbles. The flooding happened in the winter of 2009-2010 as a result of heavy rains is considered as the city walls were used as a set in city defense by protecting the city from flooding of the Karakazan Creek in the early days. The sand and pebble layer seen on the very outer surface of city wall verifies this thought. The excavation studies are continuing with the purpose of finding the city entrance door and the other parts of the city walls that are considered to continue towards south in parallel to the Karakazan creek following formation of the tower.

döndüğü ve bu alanda yaklaşık 7.50 metre genişliğinde bir kule yaptığı görülür. 3.26 metre kalınlığa sahip sur duvarını, yer yer altı sırası üst üste korunmuş dış yüzleri bosajlı dikdörtgen bloklar oluşturmaktadır. Bazı bölümlerde büyük blok taşları ile güçlendirilen duvarın iç dolgusu moloz taşlardan oluşur. 2009-2010 kış döneminde yoğun yağışlar sonucunda bölgede meydana gelen sel, şehir savunmasında büyük önem taşıyan sorun, antik dönemde Karakazan deresinin oluşturduğu benzer su baskınlarına karşı set görevi de üstlendiğini düşündürür. Sur duvarının hemen dış yüzünde görülen kum ve çakıl tabakası da bu düşünceyi doğrular niteliktedir. Kule yaptıktan sonra, Karakazan deresine paralel olarak güneye, denize doğru devam ettiği düşünülen sur duvarının devamını ve şehrin giriş kapısını bulabilmek amacıyla yapılan kazı çalışmaları devam etmektedir.

torrente Karakazan, in un'area di circa 7.50m, sul lato nord del suo argine, si scorgono i resti di una torre con pareti fortificate dello spessore di circa 3.26m, la cui superficie esterna è stata realizzata sovrapponendo in sequenza blocchi rettangolari dalla forma bombata. I settori delle mura che sono stati rinforzati con grandi blocchi di pietra, presentano nella parte interna un riempimento fatto di piccoli ciottoli. Le inondazioni causate in questa regione dalle intense piogge verificatesi nell'inverno 2009-2010, ci fanno riflettere sull'importante ruolo che rivestivano le mura nella difesa della città e di come, nel periodo antico, sia stato realizzato, sul torrente Karakazan, un sistema di argini per scongiurare il rischio di simili allagamenti. E infatti, lo strato di sabbia e di ghiaia presenti sulla facciata esterna delle mura, conferma tale ipotesi. Gli scavi in questo settore proseguono con l'obiettivo di riportare alla luce la porta di accesso alla città e il seguito delle mura che, dopo la costruzione della torre, si ritiene proseguano verso sud in direzione del mare parallele al torrente Karakazan.

CASTRO

ATHENA SACRED AREA

In the recent archeological researches, a wall made up of reaping blocks at the back side of city walls pertaining to the Messapi period and lying parallel to these city walls was found in the area named as Capanne in Castro. This wall, which was situated in a fire layer containing high amounts of ceramic pieces, carbon, and bones, was defined as the basis of the Athena temple. Candles, unguentarium, trozzelle, and kitchen utensils, all of which were obtained as pieces, were evaluated as the traces of submittals realized in the temple. Moreover, two rounded loomweights presented as offering from the same layer, a pyramidal weaving loom weight (spindle whorl) used as pestle, washbasin pieces from Kyklad marble, and clothing pieces belonging to a woman statue from Lecce stone were founded. Among these, especially an iron-made arrow and spearhead as well as a skewer obtained in enfolded shape attract attention.

A bronze goddess sculpture among all these findings has a unique importance. The goddess holds a libation bowl with her right hand while should probably be

A View from Castro

ATHENA KUTSAL ALANI

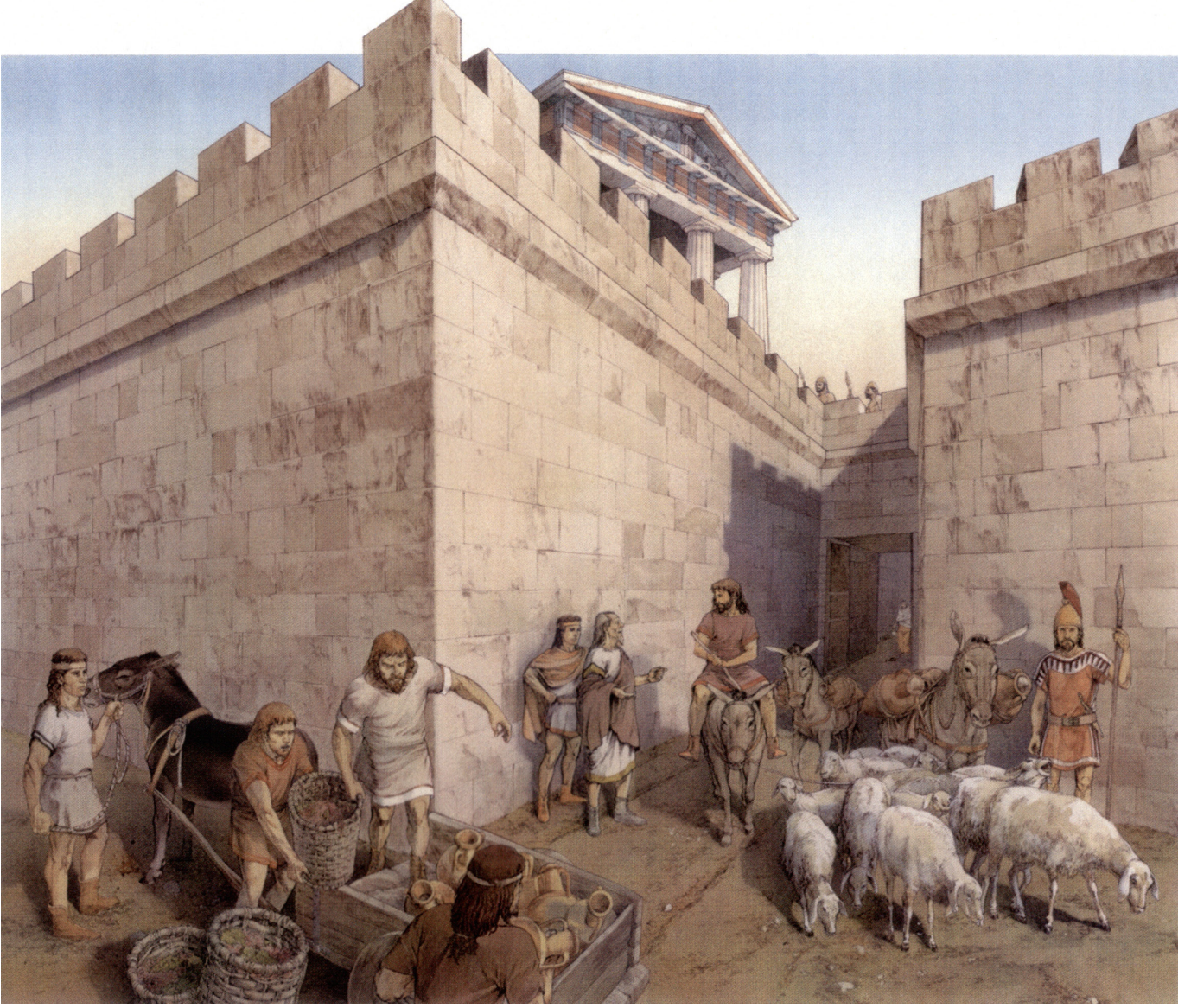
Castro'da Capanne olarak isimlendirilen alanda son yıllarda yapılan arkeolojik araştırmalarda, Messapi dönemine ait sur duvarlarının arka kısmında ve ona paralel olarak uzanan, devşirme bloklarla yapılmış bir duvar bulunmuştur. Bol miktarda seramik parçası, karbon ve kemik içeren bir yangın tabakasının içerisine oturtulmuş olan bu duvar, Athena tapınağının temelleri olarak tanımlanmıştır. Büyük bölümü parçalar halinde ele geöen kandil, unguentarium, trozzelle ve mutfak kapları, tapınakta geröekleştirilen sunuların izleri olarak değerlendirilmiştir. Ayrıca, aynı tabakadan adak olarak sunulmuş iki yuvarlak ağırşak, havan eli olarak kullanılmış piramidal dokuma tezgah ağırlığı, Kyklad mermerinden lavabo parçaları, Lecce taşından yapılmış kadın heykeline ait giysi parçaları da ele geömiştir. Özellikle bunların içerisinde demirden yapılmış ok ve mızrak ucunun yanı sıra katlanmış halde ele geöen şiş dikkat öeker.

Bütün bu buluntuların arasında bronzdan bir tanrıöa heykelciği ayrı bir öneme sahiptir. Tanrıöa, sağ elinde bir libasyon kabı tutarken, yukarıya kaldırmış olduğu sol eliyle de olasılıkla dayandığı mızrağı tutuyor olmalıdır. Başında Anadolu tipi, Frigya miğferi

IL SANTUARIO DI ATENA

Nell'area di localitá Capanne, le recenti indagini archeologiche hanno permesso di individuare un santuario dedicato ad Atena. A ridosso delle fortificazioni messapiche, parallela ad esse, è stata individuata una struttura muraria costruita con blocchi di reimpiego: esso costituisce la fondazione di un edificio che taglia un consistente scarico di terreno ceneroso, con carboncini, ossa, e numerosi frammenti ceramici. Lo stato di frantumazione dei vasi si può ricondurre a rituali di dedica della suppellettile usata nelle cerimonie: coppette e boccaletti per le libagioni, lucerne, unguentari, trozzelle e pentole per la preparazione di pasti sacri. Lo strato cineroso ha restituito anche altri oggetti riferibili a offerte votive: due pesi da rete globulari, un peso da telaio piramidale usato come pestello, alcuni frammenti di un bacino in marmo proveniente dalle isole Cicladi e i frammenti del pannello di una statua femminile in pietra leccese. Particolarmente significativa è la presenza di oggetti in ferro come punte di freccia e di lancia ed uno spiedo ripiegato.

Risalta tra tutti la statuetta di bronzo raffigurante la dea che, con

Castro City Wall and Athena Temple, private illustration

holding the spear that she leans upon with her left hand, which she lifted. She carries an Anatolian type Phrygian helmet on her head. When this sculpture is compared with the bronze sculptures gathered from Athena sacred area within Sparta acropolis and the depiction on a red Apulia figure vase dated towards the mid BC IV Century, it is seen that it carries tracks of Trojan Athena. These comparisons indicate that the Castro sculpture was inspired from Taranto samples, which was a Greek city. In addition, some architectural pieces considered to be belonging to a temple's pediment within the same area and the two tablet blocks written in Messapi language, one of which should be belonging to the periphery wall of the sacred area while the other belonging to a small altar were obtained.

taşımaktadır. Bu heykelciğin, Sparta akropolisindeki Athena kutsal alanından ele geçen bronz heykelcikler ve M.Ö. IV. yüzyılın ortalarına tarihlenen bir Apulia kırmızı figür vazosu üzerindeki tasvirle karşılaştırıldığında, Troialı Athena'nın izlerini taşıdığı görülür. Bu karşılaştırmalar Castro heykelciğinin, bir Yunan kenti olan Taranto örneklerinden esinlendiğini ortaya koyar. Ayrıca aynı alanda bir tapınağın alnlığına ait olduğu düşünülen mimari parçaların yanı sıra, Messapi dilinde yazılmış birisi kutsal alanın çevre duvarına diğeri de küçük bir sunağa ait olması gereken iki adet yazıtlı blok da ele geçmiştir.

Bütün bulgular, Castro'da bir Athena tapınağının varlığını ve Athena heykelciğinin başındaki Frigya miğferi de, Castro Athena kütünün Anadolu bağlantısını açık bir şekilde ortaya koyar. Gerek bu Anadolu bağlantısı ve gerekse de Virgilius'un Aeneas'ın gemilerinin İtalya sahillerine gelişini anlattığı III. Kitabında bahsedilen Athena

la mano destra regge una coppa per compiere una libagione, mentre il braccio sinistro è levato nell'atto di appoggiarsi ad una lancia; indossa un elmo frigio tipico dell'Asia Minore. Il tipo di rappresentazione può essere ricondotto all'Atena di Troia; il confronto con bronzetti provenienti dal santuario di Atena sull'acropoli di Sparta, e la raffigurazione su un vaso apulo a figure rosse della metà del IV secolo a.C., permettono di riferire la statuetta di Castro ad un modello statuario acquisito attraverso un collegamento con la città greca di Taranto. Dalla stessa area proviene un elemento architettonico interpretato come decorazione del frontone di un tempio.

LE MURA MESSAPICHE

La cinta messapica di Castro, ripresa in buona parte dal tracciato dalle mura aragonesi, racchiude una superficie di circa 2 ettari,

All findings clearly indicate the existence of an Athena temple in Castro whereas the Phrygia helmet at the top of the Athena sculpture demonstrates the connection of Castro Athena culture with Anatolia. Both this Anatolia connection and the geographic and topographic matching with the Athena Temple, which was mentioned in the 3rd book of Vergil mentioning arrival of Aeneas's ships to Italy coasts, prove that this sacred area is the Athena Temple defined by poetic expression of Vergil.

MESSAPI CITY WALL

Onto a significant area of city wall pertaining to the Messapi period in Castro city, Aragonese (Middle Era) period city walls were built. Messapi city wall surround approximately 2 hectares of field and unfortunately, today a big part of it has been remained under the modern city center. City wall were for defending the city and the Athena sacred area on hillside while working as the patio wall enabling construction of buildings.

Archeological studies realized on city walls reveal the existence of minimum 3 construction stages dated to the second half of the IV. Century and beginning of the III. Century. City wall were constituted by local limestone through putting well-processed big-sized block rocks horizontally and longitudinally without using

Messapi City Wall

Tapınağı ile coğrafik ve topografik açıdan örtüşmesi, bu kutsal alanın Vergilius'un şiirsel anlatımıyla tanımladığı Athena Tapınağı olduğunu kanıtlar.

MESSAPİ SURLARI

Castro kentinde Messapi dönemine ait surların önemli bir bölümünün üzerine Aragonese (Orta Çağ) dönemi surları inşa edilmiştir. Messapi sur duvarları, yaklaşık 2 hektarlık bir alanı çevreler ve ne yazıkki bugün büyük bir bölümü modern kent merkezinin altında kalmıştır. Sur duvarları hem şehri savunma, hem de yamaçta Athena kutsal alanı ve yapıların inşa edilmesine olanak tanıyan, teras duvarı görevi görmektedir.

Sur duvarları üzerinde gerçekleştirilen arkeolojik araştırmalar, IV. yüzyılın ikinci yarısı ile III. yüzyılın başlarına tarihlenen en azından üç yapım evresinin varlığını ortaya koymuştur. Sur duvarları, yerel kireçtaşından, oldukça iyi işlenmiş büyük boyutlu blok taşların yapıştırıcı malzeme kullanılmaksızın, alternatif olarak, bir enine bir boyuna yerleştirilmesi ile oluşturulmuştur. Capanne olarak isimlendirilen alanda, limandan gelen yolun antik şehre girişine olanak tanıyan ana giriş kapısı belirlenmiştir. Kapı, 9 metre uzunluğunda ve 2 metre genişliğinde dar bir koridora sahiptir.

corrispondente sostanzialmente all'attuale centro storico. La struttura, oltre che un'opera difensiva, costituiva un importante sistema di terrazzamento del pendio, a contenere lo spazio destinato ad abitazioni ed al santuario di Atena.

Le indagini archeologiche hanno evidenziato la presenza di almeno tre fasi costruttive databili tra la seconda metà del IV e gli inizi del III sec. a.C., tutte caratterizzate dall'impiego di blocchi squadrati di grandi dimensioni in calcarenite locale, messi in opera a secco in maniera molto accurata e disposti alternativamente di testa e di taglio. In località a Capanne, in corrispondenza del punto in cui la strada proveniente dal porto entrava nel centro abitato, è stata identificata la porta principale dell'insediamento antico. Costituita da uno stretto corridoio lungo m 9 e largo m 2, è localizzata nei pressi di uno sfalsamento delle cortine.

LE MURA ARAGONESI

Nel corso del XVI secolo, ripetute incursioni ottomane danneggiarono in modo considerevole il centro di Castro. A seguito dell'assalto del 1573, il sistema difensivo venne risistemato su progetto dell'ingegnere senese Tiburzio Spannocchi, in modo da racchiudere il modesto abitato. In corrispondenza del lato nord, il castello

Medieval Era City Wall

A View From Medieval Castro

ORTAÇAĞ SURLARI

XVI yüzyılda gerçekleşen Osmanlı İmparatorluğunun saldırıları sonucunda Castro merkezi önemli derecede tahrip olmuştur. 1573 yılı saldırısı sonrasında savunma duvarları Sienalı Mühendis Tiburzio Spannocchi tarafından gerçekleştirilen bir proje ile yeniden düzenlenir ve böylece küçük şehir sur ile çevrelenir. Kalenin kuzey tarafına yeni bir burç yapılırken, doğuya yerleştirilen üç kule doğu tarafı, batıya yerleştirilen iki burç da batı tarafı korumaktadır. Kale, anakaradan şehre girişe olanak tanıyan alan üzerine inşa edilmiştir. Kalenin girişi güneyden olup bu girişi, bugün dolmuş olan savunma hendekinin üzerindeki açılır kapanır bir köprü sağlamaktaydı. Bu yapı kompleksi, çok sayıda odaya doğrudan girişi sağlayan, dikdörtgen formulu bir açık avluyu çevrelemektedir. Batı tarafta, Messapi dönemi sur duvarları üzerine inşa edilmiş servis

any adhesive materials. In the area named as Capanne, a main entrance door was determined to enable the road from harbor to enter the antique city. The door has a narrow corridor with 9 meters of length and 2 meters of width.

MIDDLE ERA CITY WALL

The Castro center was significantly destroyed due to the attacks of the Ottoman Empire in XVI. Century. Following the attack in 1573, the city wall were redesigned with a project prepared by Engineer Tiburzio Spannocchi from Siena and that; this small city is surrounded by city wall. Whilst a new bastion was constructed on the northern part of the castle, the three towers fitted in the east protected the eastern part while the two bastions at the west protecting the western part. The castle was constructed on the ground that enables entry to the city from the continent. Whereas entrance of the castle was through south, a draw bridge on the defending ditch, which is filled today, was enabling this entrance. This construction complex surrounds a rectangular shaped open yard that provides direct entry to many rooms. On the western side, there are service rooms constructed onto the Messapi period city wall. These rooms constitute the oldest section of the castle dated early towards Normanna period. The

venne munito di un nuovo bastione; tre torri erano disposte a guardia del lato est e due bastioni vennero ricavati lungo il lato occidentale.

Il castello si colloca nei pressi dell'unico accesso alla città dalla terraferma: porta Terra. L'ingresso è posto sul lato sud, all'interno della cinta fortificata, dove un ponte levatoio superava il fossato difensivo (colmato nel corso degli anni). Il complesso si articola intorno ad un cortile scoperto di forma rettangolare, dal quale si accede direttamente alla maggior parte degli ambienti. Il lato ovest, con la sala di Ponente ed alcuni vani di servizio, realizzato su un tratto delle mura messapiche, sembra costituire il nucleo più antico del complesso, risalendo al periodo normanno; la torre circolare costituisce il raccordo con la manica nord formata da una serie di ambienti rettangolari di varie dimensioni, voltati a botte (sale di Tramontana). Il braccio orientale, organizzato intorno ad una sala

northern section, which is rectangular-planned in different sizes and includes a series of rooms covered by vaulting, and the western section together unite a circular-planned tower. Constructing in the eastern section located around a trapezoidal yard has a bastion with spearhead-planned at north while having a tower named “Knight Tower” in south. This tower whose upper side looks like a cut pyramid constitutes the highest and the most impressive part of the defending system.

CASTRO IN IV. CENTURY BC

A reconstruction model with 1:500 scale concerning the reconstruction proposal for BC 4th century Castro and the surrounding Messapi accommodation was made. This model helps better understanding of solution propositions related to several details. Due to the recently developing tourism in the city, the harbor and coastal regions underwent significant changes. Therefore, maps and photographs pertaining to the previous century as well as archeological findings found in recently realized researches made an important contribution to the real-life reconstruction of the topography in the antique period of the concerned area.

odaları bulunur. Bu odalar, kalenin, Normanna dönemine kadar erkene tarihlenen, en eski bölümünü oluşturur. Batı bölümü ile, farklı boyutta dikdörtgen planlı, üstü tonoz örtüye sahip oda dizisinin bulunduğu kuzey bölümü, dairesel planlı bir kule birleştirir. Trapezoidal bir avlu çevresinde yer alan doğu bölümdeki yapılanma, kuzeyde mızrak ucu planlı bir bastiona, güneyde de “Şövalye Kulesi” olarak isimlendirilen bir kuleye sahiptir. Üst kısmı kesilmiş piramid görünümündeki bu kule, savunma sisteminin en yüksek ve etkileyici kısmını oluşturur.

MÖ IV. YÜZYILDA CASTRO

M.Ö. 4. yüzyıl Castro ve çevresindeki Messapi yerleşmesinin rekonstrüksiyon önerisine ilişkin 1:500 ölçeğinde rekonstrüksiyon modeli yapılmıştır. Bu model, bir çok detaya ilişkin çözüm önerilerinin daha iyi anlaşılmasına yardımcı olmaktadır. Şehirde son yıllarda gelişen turizm nedeniyle, liman ve kıyı bölgesi önemli değişikliklere uğramıştır. Bu nedenle söz konusu alanın antik dönemdeki topografisinin aslına uygun rekonstrüksiyonun elde edilmesine, geçen yüzyıla ait harita ve fotoğrafların yanı sıra, son zamanlarda gerçekleştirilen araştırmalarda elde edilen arkeolojik veriler de önemli katkı sağlamıştır.

Paicara and the acropolis in the background

residenziale a pianta trapezoidale, presenta a nord il bastione lanceolato e a sud la torre del Cavaliere, tronco-piramidale, la più alta ed imponente del sistema difensivo.

CASTRO NEL IV SEC. A.C.

Il modello riproduce in scala 1:500 un'ipotesi ricostruttiva della città messapica di Castro e del suo territorio nel IV secolo a.C. Una serie di precisazioni possono aiutare a comprendere meglio la soluzione proposta. Per la ricostruzione della morfologia del territorio in corrispondenza della marina e del porto, profondamente mutati a seguito del recente sviluppo turistico della città, si sono rivelate di notevole aiuto la cartografia e le immagini del secolo scorso; i dati archeologici, emersi nelle recenti attività di ricerca, trovano fedele corrispondenza all'interno del modello.

Il territorio si articola in pascoli, aree incolte ed appezzamenti coltivati a seminativo ed oliveti. La viabilità principale è costituita dal tracciato ripreso in età romana dalla Via Traiana, la quale entra in città da un'ipotetica porta di Terra; il collegamento con il porto avveniva tramite il percorso della Strada Vicinale Grotta del Conte che usciva dalla porta di Mare in Località Capanne. Un'altra strada si dirige a Vaste.

Territory of the city was constituted by feeding grounds, arable and non-arable fields, and olive orchards. Main road is on the same route with the “Traian Road” pertaining to the Roman era, which enters the city from the default Land Gate. Connection with harbor is provided by the Conte cave coming from the “Sea Gate” in Capanne region. Another road goes to Vaste.

Rural constructions were inspired by those in Vaste and Lecce Acquarica: Similar constructions are used today for storing purposes in the area across harbor.

Necropolis area was detected by findings from Mezzo and Fondo S. Antonio streets. Direction of city walls surrounding the city is determined by newly discovered and examined city-wall residuals. Although there is poor information regarding accommodation organization of the city, it is considered to be like those in Cavallino, Vaste, Muro Tenente, Soleto, and Muro Leccese antique cities. A Greek-type temple dedicated to Athena-Minerva was situated to the southern part of the accommodation area, which is seen from the sea.

Port of Aeneas

Şehrin teritoryumu meralar, ekilen ve ekilmeyen tarlalar ve zeytinliklerden oluşmaktaydı. Ana yol, varsayılan Kara Kapısından şehre giren Roma dönemine ait “Traian Yolu” ile aynı güzergahtadır; Liman ile bağlantı, Capanne bölgesindeki “Deniz Kapısından” gelen Conte mağarası yolu ile sağlanır. Bir diğer yol da Vaste’ye gider.

Kırsal yapılar, Vaste ve Lecce Acquarica’sındaki yapılardan esinlenmiştir: bu yapıların benzerleri limanın karşısındaki alanda depo amaçlı olarak günümüzde kullanılmaktadır.

Nekropol alanı Mezzo ve Fondo S. Antonio caddelerinden ele geçen buluntularla tespit edilmiştir. Kenti çevreleyen surlarının yönü, yeni ortaya çıkarılan ve incelenen sur duvar kalıntılarıyla belirlenmektedir. Kentin yerleşim alanı organizasyonuna ilişkin çok az bilgi bulunmasına karşın, yerleşim oragnizasyonu Cavallino, Vaste, Muro Tenente, Soleto ve Muro Leccese antik kentlerindeki gibi

Gli edifici rurali sono ispirati alle strutture rinvenute a Vaste ed Acquarica di Lecce; in corrispondenza del porto sono state inserite una serie di basse costruzioni con funzione di depositi e magazzini.

Le aree di necropoli sono posizionate sulla base di segnalazioni di rinvenimenti nelle zone di Via di Mezzo e Fondo S. Antonio.

L’andamento della cinta muraria segue i tratti rinvenuti e recentemente indagati; in assenza di dati certi sull’organizzazione dell’abitato, le case e la loro distribuzione sono ispirate alle strutture domestiche di centri come Cavallino, Vaste, Muro Tenente, Soleto e Muro Leccese. In corrispondenza dell’angolo meridionale, visibile dal mare, è posizionato il santuario dedicato ad Atena-Minerva, con un tempio di tipo greco.

PALEOLITHIC ROMANELLI CAVE

Romanelli cave, with 2 km distance to Castro, is one of the most important prehistoric accommodations of Italy based on its chronological stratification, abundance of stone-made tools, animal residuals, and cave paintings. Today the cave is on the seaside while there was a flat area of about a couple of 100 meters to the sea in the Paleolithic period.

Romanelli cave sheltered those groups that lived 69.000 and 40.000 years ago and survived with hunting. Following this period, the entrance of the cave was closed due to natural causes and that; it was settled in life again 12.000 and 10.000 years ago.

Area that included Romanelli cave had quite abundant and different environmental sources constituted by fish and bird relating the water and equine animals such as fox, deer, wild boar, and horse relating the forest.

The latest residents of Romanelli cave produced small stone-made tools and objects in geometrical shapes to be used for miscellaneous purposes. On the cave walls, they drew by engraving animal figures resembling ox and some motives that are commented as woman

Paleolithic Romanelli Cave

olduğu düşünülmektedir. Yerleşim alanının denizden görülebilen güney köşesine Athena-Minerva'ya adanmış, Yunan tipinde bir tapınak yerleştirilmiştir.

PALEOLİTİK ROMANELLI MAĞARASI

Castro'ya 2 km mesafedeki Romanelli Mağarası, kronolojik tabakalanması, taş aletlerinin çokluğu, hayvan kalıntıları ve mağara resimleri ile İtalya'nın en önemli prehistorik yerleşmelerinden birisidir. Bugün deniz kenarındaki mağaranın, Paleolitik dönemde deniz ile arasında birkaç yüz metrelik bir düzlük bulunmaktaydı.

Romanelli mağarası 69.000 ile 40.000 yıl önce yaşamış avcılık ile geçiren grupları barındırmaktaydı. Bu dönemin ardından doğal nedenlerle girişi kapanan mağaraya, 12.000 ile 10.000 yıl önce yeniden yerleşilmiştir.

Romanelli mağarasının bulunduğu alan, suya ilişkin balık ve kuş, ormana ilişkin de tilki, geyik, yaban domuzu ve at gibi tek tırnaklı hayvanlardan oluşan, oldukça fazla ve farklı çevresel kaynağa sahipti.

Romanelli mağarasına son yerleşenler, küçük taş aletler ve farklı

IL PALEOLITICO DI GROTTA ROMANELLI

Grotta Romanelli, a 2 chilometri da Castro, è uno dei giacimenti preistorici più importanti d'Italia per la sequenza crono-stratigrafica e per la ricchezza e abbondanza di strumenti litici, resti animali e oggetti d'arte. La grotta, oggi costiera, durante il paleolitico era separata dal mare da una piana di diverse centinaia di metri.

Grotta Romanelli fu abitata da gruppi dediti alla caccia di grandi pachidermi in un lasso di tempo compreso tra i 69.000 e i 40.000 anni fa.

Dopo un periodo in cui rimase chiusa per l'ostruzione dell'imboccatura, la grotta tornò ad essere abitata tra i 12.000 e i 10.000 anni fa.

Le risorse ambientali dell'area in cui si apre Grotta Romanelli erano numerose e diversificate: pesci e uccelli negli ambienti acquatici; volpi, cervi, cinghiali e equidi negli ambienti boschivi dell'interno.

Gli ultimi abitanti di Romanelli fabbricarono strumenti di pietra piccoli e di forma geometrica buoni per usi diversificati. Incisero le pareti della grotta con una figura di bovide dal profilo rigido e motivi astratti interpretati come figure femminili. Decorarono inoltre pietre con incisioni lineari di tipo naturalistico e geometrico.

figure. Moreover, they ornamented stones with scraping lines in a geometric and naturalistic style. Buried adults and children in the cave with these engraved products at end constitute important evidence that reflects their world views

ZINZULUSA CAVE

The “Zinzulusa”, one of the most famous anchialine cave of South Italy, shows itself with a large entrance in front of the Ionian Sea, 2 km north of Castro-marina. The cave discovered by Del Duca in 1793 has a total length of 260 m. while having a remarkable biological diversity. The cave occurred in the Ice Age (the Pleistocene) period is composed of three distinct parts. The first part, which extends from the entrance to the room named “La Cripta”, is excavated in compact Eocene limestone, and it is characterized by numerous and beautiful stalactites and stalagmites, vault ruins, and a large brackish pool. The second part, from “La Cripta” to the large room “Il Duomo”, shows a typical erosive morphology going back to the Cretaceous age; in this

Zinzulusa Cave

Zinzulusa Cave

amaçlarda kullanmak üzere geometrik formda objeler üretmişlerdir. Mağaranın duvarlarına öküzü andıran hayvan figürü ve kadın figürleri olarak yorumlanan motifleri kazıyarak çizmişlerdir. Ayrıca taşları kazıma çizgileriyle, geometrik ve naturalistik üslupta bezemişlerdir. Sonunda oraya yetişkin ve çocukların mağaraya kazıma eserlerle birlikte gömülmeleleri, onların dünya görüşlerini yansıtan önemli bir kanıttır.

ZINZULUSA MAĞARASI

Güney İtalyanın en ünlü anchialine mağaralarından birisi olan Zinzulusa, Castro marinasının 2 km. kuzeyinde, İonia Denizinden geniş bir girişe sahiptir. Del Duca tarafından 1793 yılında keşfedilen mağara toplam 260 m. olup, önemli bir biyolojik çeşitliliğe sahiptir. Buz Çağına (Pleistosen) dönemde oluşan mağara üç ayrı bölüme ayrılmaktadır. Girişten, “La Cripta” olarak isimlendirilen odaya

Vi seppellirono, infine, adulti e bambini che, insieme alle incisioni, costituiscono una testimonianza importante del loro mondo ideologico..

LA GROTTA ZINZULUSA

La Zinzulusa, una della più famose grotte anchialine del Sud Italia, si presenta con un ampio ingresso che si affaccia sul Mar Ionio, a 2 km dal porto di Castro. La grotta, che fu scoperta nel 1793 da Del Duca, ha una lunghezza totale di 260m ed ospita una notevole diversità biologica. Formata nel periodo dell’Era Glaciale (Pleistocene) è composta da tre parti distinte. La prima parte, che si estende dall’ingresso fino alla sala chiamata “La Cripta”, è scavata in compatta pietra calcarea Eocenica ed è caratterizzata da numerose e suggestive stalattiti e stalagmiti, volte ed grande piscina salmastra.

Illuminations at the festival of Castro

part there are fewer stalactites and stalagmites and no vault ruins. In the terminal part, about 25 m from the “Il Duomo”, excavated as well in cretaceous rocks, the most remarkable hydrological phenomenon of the cave, “Il Cocito”, can be observed. In this pond a freshwater, colder lens, about 1 m thick, overlies a layer about 11.5 m deep of brackish water (confirming the anchialine nature of this hydrological system).

kadar uzanan eosenik kireç taşının aşınmasıyla oluşmuş birinci bölüm, çok sayıda güzel sarkıt-dikitlere, mahzenlere ve az tuzlu suyla dolu büyük bir havuza sahiptir. “La Cripta”dan , “Il Duomo” olarak isimlendirilen büyük odaya kadar olan alanı kaplayan ikinci bölümün oluşumu, Kretase dönemine kadar geriye gider. Bu bölümde daha az sarkıt ve dicit yer alırken, herhangi bir mahzen bulunmaz. “Il Duomo”dan yaklaşık 25 m. uzaklıktaki uç bölümdeki “Il Cocito” olarak adlandırılan, oyulmuş kireçtaşı kayalık, mağaranın görülme-ye değer en önemli hidrolojik olayını barındırır: havuzdaki daha soğuk olan 1 m. kalınlığındaki tatlı su tabakası, daha alttaki 11.5 m. kalınlığındaki tuzlu suyun üzerini kaplar.

La seconda parte, che va da “La Cripta” all’ampia sala “Il Duomo”, presente una tipica morfologia erosiva che risale al Cretaceo; in questa parte stalattiti, stalagmiti e volte sono quasi assenti. Nella parte finale, a circa 25 m da “Il Duomo”, si può osservare il fenomeno idrologico più notevole della grotta, “Il Cocito”, anch’esso scavato in rocce cretache. In questo laghetto sotterraneo, una lente di acqua superficiale più fredda e dolce, dello spessore di 1m, si sovrappone ad un livello sottostante più caldo e salmastro profondo 11.5 m (tale fenomeno dimostra la natura anchialina del sistema idrologico).

Bu proje AB tarafından desteklenmektedir
This project is funded by the EU

Bu proje Avrupa Birliği tarafından finanse edilmekte olup,
Tarihi Antandros Şehrini Kurtarma, Koruma ve Yaşatma Derneği tarafından uygulanmaktadır.

Bu projenin Sözlēme Makamı Merkezi Finans ve İhale Birimi'dir.

Bu broŐur Avrupa Birliği'nin yardımıyla hazırlanmıştır.
BroŐurün içeriğinden yalnızca Tarihi Antandros Şehrini Kurtarma, Koruma ve Yaşatma Derneği sorumlu olup,
herhangi bir Şekilde Avrupa Birliğinin görüşlerini yansıttığı Şekilde yorumlanamaz.

copyright © 2012

UNIVERSITÀ
DEL SALENTO

